

Goričan

Oproštaj od župnika vlč. Antuna Hoblaja mlađeg

U Goričanu, mjestu svoje posljednje svećeničke službe, u subotu 19. veljače pokopan je vlč. Antun Hobljaj mlađi, svećenik Varaždinske biskupije i župnik u Goričanu, koji je iznenada preminuo u četvrtak 17. veljače u 52. godini života i 26. godini svećeništva. Svetu misu zadušnicu i sprovodne obrede u zajedništvu sa 120 svećenika predvodio je varaždinski biskup mons. Marko Culej, a oproštaju je uz obitelj i rodbinu prisustvovalo veliko mnoštvo vjernika iz Goričana i međimurskih župa, kao i župa u kojima je pokojni Hobljaj kao svećenik služio Bogu i Crkvi.

Antun Hobljaj rodom je iz Vratišince, župe Gornjomeđimurskog dekanata. Rođen je 11. lipnja 1953. g. u obitelji Marije, r. Kutnjak, i danas pokojnog Vida, koji su osim njega imali i četiri kćeri Barbaru, Bernardu, Jelicu i Mariju. Pohađao je gimnaziju i Bogoslovni fakultet u Zagrebu, a za svećenika ga je zaređio tadašnji zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić u zagrebačkoj katedrali 24. lipnja 1979. godine. Iste godine imenovan je kapelanom u Daruvaru. Upraviteljem župe Uljanik imenovan je u veljači 1982. godine, a u kolovozu iste godine privremenim upraviteljem župe Dežanovac. U siječnju 1991. godine imenovan je upraviteljem župe Goričan, a u veljači 2001. članom Upravnog vijeća Biskupijske ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika. Tijekom službovanja u Goričanu posvetio se zauzetom pastoralnom radu, kao i obnovi crkvenih dobara, te izgradnji pastoralnog centra Dobrog Pastira.

Upravo je pod natkrivenim bogoslužnim prostorom pastoralnog centra u uređenom župnom parku biskup Culej predvodio svetu misu zadušnicu za pokojnog goričanskog župnika, kazavši kako se u tuzi i boli rastaju od njega jer su ga tako naglo izgubili, ali i u nadi da oni koji umiru imaju život vječni. U toj nadi u uskrsnuće slavimo ovu euharistiju, moleći Boga utjehu i pomoć u ovim trenucima rastanka. Među 120 svećenika, koji su s biskupom suslavili svetu misu, bili su i domaći svećenici, jer je iz župe Goričan živućih 12 svećenika. Tako je domaći sin vlč. Pavao Markač pročitao navještaj Evanđelja, dok je molitvu vjernika kasnije uputio vlč. mr. Nenad Malović.

U homiliji je biskup Culej kazao:

*"Majci, koja ovdje stoji uz mrtvo tijelo svoga sina, teško mi je kao biskupu reći: 'Oče slavim Te', kad si iznenada iz naše sredine uzeo svećenika tek u 52. godini života, koji bi mogao još mnogo toga dobrog učiniti za Tebe, Bože, i Tvoju Crkvu i vjernike. Da, Gospodine, i mi se danas pitamo zašto si tako naglo uzeo nam dragog čovjeka, prijatelja i svećenika brata Antuna. Zašto si ga uzeo? No, dok sami sebi postavljamo to pitanje kao slabi i smrtni ljudi, mi kao vjernici moramo i ponoviti Isusove riječi: *Da Oče, tako se Tebi svidjelo.* Mi vjerujemo da Ti znadeš što je najbolje za ovog našeg mrtvog brata svećenika Antuna i zato prihvaćamo Tvoju odluku i zato molimo u Oče našu: Oče, budi volja Tvoja. Danas se ovdje susrećemo sa smrću. Sveti Karlo Boromejski, promatrajući umjetnika slikara kako na zidu njegove crkve slika smrt, prikazujući ljudski kostur s kosom u ruci koja nemilo kosi i ne štedi nikog, reče slikaru: *Ne stavlaj smrti kosu u ruku, već zlatni ključ jer ona nam otvara vrata drugoga i ljepšega svijeta.* Čovjek današnjeg vremena, koji u ruci drži i velike mogućnosti napretka, tehnike i elektronike, drhće pred smrću unatoč tim uspjesima. Ali danas je s nama Isus koji je ovdje među nama, kao što je nekoć bio među sestrama Marijom i Martom kojima je umro njihov brat Lazar i nama govori: *I ti ćeš uskrsnuti.* Danas i mi osjećamo snagu Isusovih riječi kada govori: *Tko blaguje Tijelo moje i pije Krv moju, ostaje u meni i ja u njemu, i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.* Ti si, Gospodine,*

pitao Martu: *Vjeruješ li to*, a ona odgovori: *Da, Gospodine, ja vjerujem da si Ti Krist, Sin Božji*. I mi danas, Isuse, ponavljamo te riječi, mi vjerujemo da si Ti Krist uskrsnuli, Krist među nama i Krist s nama. Naš pokojni brat Antun hranio se Tvojim Presvetim Tijelom, na njegovu riječ Ti si, Gospodine, silazio na oltar, da budeš prisutan pod prilikama kruha i vina i da hraniš njega i njegove vjernike. Zato, mi vjerujemo kao što Ti kažeš, tko blaguje moje Tijelo, ostaje u meni i ja u njemu. Vjerujemo da je naš brat Antun u sebi nosio već za zemaljskog života klicu vječnosti i klicu uskrsnuća. Zato i smrt prihvaćamo kao vjernici jer ona je prodor iz vremena u vječnost, iz prolaznosti u neprolaznost. Kao što kaže psalmist: *Ne, neću umrijeti, nego živjeti*. No, Isus nas uvijek opominje: neka vam budu bokovi opasani, a svjetiljke upaljene, da budete uvijek spremni, kada dođe gospodar i nađe vas budne. Ako itko, onda svećenik mora biti uvijek spreman kada dođe njegov Gospodar da ga pohodi i pozove da bude budan i spreman s Njime krenuti. Sveti Pavao piše Korinćanima: *Svima nam se treba pojaviti pred Gospodinom Kristom, da svaki primi što je zaslužio, nagradu ili kaznu, već prema tome što je za zemaljskog života činio*. Sve nas, sestre i braćo, na ovoj zemlji opominje na prolaznost, buđenje novog dana, ali i njegov smiraj, rođenje kao dolazak na ovaj svijet, ali i odlazak s njega. I susreti s ljudima i rastanci, i cvijeće koje uvene i svijeće koje izgore. Da, Gospodine, ne znamo kada ćeš doći, kad ćeš nas pozvati, daj da budemo uvijek spremni. Samo je Tebi poznata tajna moga života. Jedino Ti proničeš moj duh, dušu i tijelo. U Tebi, Gospodine, i u Tvom zagrljaju je moj jučer, danas i sutra i vječno. Tom zagrljaju mi danas predajemo i preporučamo životno tijelo, dušu i vječnost našeg brata svećenika Antuna. Nama koji ostajemo Ti budi utjeha. I sada, dok tugujemo zbog smrti i gubitka našeg prijatelja svećenika i dok se žalostimo, Ti Gospodine budi nam nada da ne klonemo, budi nam svjetlo da nas tama ne obuzme. A Tebi, dragi Antune, slaveći ovu euharistiju, koju si ti kao svećenik slavio na mnogo mjesta zajedno s vjernicima, danas mi svećenici i ovdje prisutni vjernici prikazujemo ovu misu za tebe. Ovo ti je naš dar zahvalnosti, a Isus Uskrsnuli, koji povezuje žive i mrtve, neka tebi bude vječna nagrada i vječna radost do onoga dana kada ćemo se i mi tebi pridružiti da budemo s tobom zajedno u Očevom domu kamo je Isus otišao da svima nama pripravi mjesto, amen."

Na kraju svete mise od pokojnog Antuna riječi oproštaja izrekli su preč. Antun Hobljaj st., župnik u Prelogu i dekan u ime svećenika Donjomeđimurskog dekanata, u ime župe i crkvenog odbora Josip Vugrinec, u ime kolega svećenika iste generacije vlč. Nikola Jušić, ekonom Požeške biskupije i župnik u Novoj Kapeli, te u ime domaćih svećenika otac kapucin Nikola Bašnec. U oproštajnom govoru preč. Hobljaj rekao je da smrt župnika u Goričanu pokazuje kako su nedokučive Gospodnje odluke i kako su neistraživi Njegovi putovi. *"Opet jedan rastanak s bratom svećenikom. Gospodine, doista izabireš najsnažnije. A osjećamo da bi ova naša Crkva i naša biskupija trebala upravo takvih svećenika. No, mi vjerujemo u smisao ove žrtve koja će se rascvasti za neslućena bogatstva"*, istaknuo je preč. Hobljaj iznijevši u nastavku životopis pokojnog Antuna.

Antun Hobljaj rođen je 11. lipnja 1953. u Vrtišincu od dobrih i pobožnih roditelja, oca Vida i majke Marije, r. Kutnjak. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu. Gimnaziju je pohađao na Šalati, a završio na Fratrovcu kod isusovaca u Zagrebu. Nakon teološkog studija zaređen je za svećenika o Petrovu 1979. Kapelanom je bio u Daruvaru, a upraviteljem župe u Dežanovcu i Antunovcu. Na blagdan sv. Valentina 14. veljače ratne 1991. dolazi za župnika u Goričan, gdje marljivo pastoralno radi i trudi se obnoviti župnu crkvu i toranj. Izgradio je pastoralni centar "Dobri Pastir", obnovio župni stan, te posebnu brigu posvetio okolišu. Radio je savjesno, mnogo i požrtvovno, kao da nam je sada jasno zašto se tako žurio, kazao je preč. Hobljaj.

"Kad umire čovjek, umire dio svijeta!". Kad to vrijedi za svakoga čovjeka, kako neće kad se opraštamo od dragog nam prijatelja Antuna Hoblaja, župnika u Goričanu. Zaustavimo se časkom, dajmo izraza svojoj tuzi i bolu, svjesni da njegovom smrću umire dio ne bilo kojeg svijeta, nego jedan dio nas samih, jer smo prijatelji i tako duboko međusobno povezani da smo gotovo sačinjavali jednu cjelinu. Pa kako da se oprostimo kad još uvijek kao da se pitamo: da li je to istina? Došli smo da ti zahvalimo, jer to si zaslužio, jer si u 26-godišnjem svećeničkom životu žrtvu prinosisio i život darivao. Ne bi bilo u stilu ni tvojeg života, ni u stilu tvoje nagle smrti kada bismo sada počeli nabrajati kako si u svom životu živio, što si sve za narod, Crkvu i Boga učinio. Mi dobro znamo da si uvijek bio i ostao "običan svećenik". A, da li si u svom životu imao pogreške? Jesi! Najveći ti je grijeh bio što si istinu uvijek smatrao istinom, a laž lažju. Za tebe je dobro uvijek bilo dobro, a zlo zlo. Borio si se za pravdu. Ozbiljan, jednostavan, točan i jednostavno dobar. Stekao je mnogo prijatelja jer je posebno njegovao prijateljstvo. Htio je što češće biti s prijateljima koje je volio. Konačno, i sam trenutak smrti dogodio se u takvoj prigodi.

Isuse, hvala Ti za ovaj život, za ovo svjedočanstvo. Hvala ti za lijep primjer dobrog Božjeg svećenika! Tvoj svećenički rad ostat će trajno urezan u pametima i i dušama u povijesti goričke župe. Zahvaljujem poštovanim i dragim župljanima župe Goričan, koji su ovdje u ovolikom broju da Ti zahvale za sve što

si učinio za njihovo duhovno dobro. Znak je to njihove posebne odanosti, poštovanja i zahvalnosti. Izražavam još jednom iskreno suosjećanje Tvojoj dragoj majci Mariji, sestrama i njihovim obiteljima i svima zahvaljujem što su te htjeli darovati - Crkvi i narodu.

A dragi Isus, koji Te je pozvao u godinama, kada si mogao još kao svećenik mnogo učiniti, neka Te nagradi kao dobrog i vjernog svećenika da otpočineš na njegovom Presvetom Srcu. Dragi Toni, hodali smo zajedno, vjerovali i nadali se zajedno. Ti si sada pošao ispred nas. Sada vjerujemo da samo Boga ljubiš i u Bogu ljude. Hvala ti za prijateljstvo, ljubav i pomoć. Smrt nikad ne iznenađuje mudraca. Vjerujemo da si imao kofere spremne za vječnost, a najveća spremnost je milost Božja; duboko se nadamo da si mogao reći *"Oče, u Tvoje ruke predajem duh svoj"*.

Mi svi znamo, da *"živjeti u srcima onih, koje ostavljamo ne znači umrijeti!"* Nadalje, ako *"navik on živi, ki zgine pošteno"*, onda ćeš ti, dragi Toni, živjeti u našim srcima dokle god nam živo srce bije! Počivaj tu, na ovoj - možemo reći - rodnoj grudi koju si toliko volio i za koju si život istrošio. Na kraju pozdravljam te riječima pjesnika - svećenika, također prerano umrloga Izidora Poljaka. *"Prijatelju, s Bogom! Rastat' mi se s tobom, i od milog groba tvog mi je poći! Još jedanput s Bogom do viđenja sretnog, Ako Gospod dade: vječnoj u domaji!"*

Obraćajući se u ime svih župljana Goričana, Josip Vugrinec kazao je kako zahvaljuje Bogu što je u svećeničku službu pozvao njihovog župnika. *"Zahvaljujemo i Vama, župniče, za nesebični i sebedarni rad na njivi Gospodnjoj, kao i na obnovi, uređenju i izgradnji crkvenih dobara. Voljeli ste mlade ljude, poticali revnost prema molitvi, poštovali stare i nemoćne, za sve imali veliku ljubav i veliko srce. Vjerujemo da Vas je Bog pozvao k sebi radi svoje velike ljubavi. Zahvaljujemo Vama i milostivom Bogu psalmom: Samo je u Bogu mir dušo moja, samo je u njemu spasenje"*, rekao je Vugrinec.

Opraštajući se u ime generacije svećenika, ređenih 1979. godine, vlč. Jušić rekao je: *"Iako ljudska suza teče, polažemo te brate u Srce Otkupitelja našeg, u njegovo pamćenje i osobnost i u njemu te želimo gledati i naći. U njemu želimo i sad kad umiremo živjeti, u njemu želimo nastaviti tamo gdje smo za ovaj svijet stali. U njemu i radi njega započeli smo liturgiju i u njemu s tobom želimo biti u vječnoj liturgiji. Nad tvojim odrom ispovjedamo našu i tvoju vjeru i razastiremo duše ne zbunjene smrću, nego potištene rastankom, ali i obodrene spoznajom i riječju koja nam otkriva sve što se mora dogoditi da bi razžarila srce vjerom u uskrsnuće. Tonči, ne tugujemo kao oni koji nemaju nade, suze govore samo o snazi prijateljstva, pratimo te, živi naš brate, u stvarnost boljeg neopterećenog prijateljstva u stvarnost Isusove ljubavi."*

Upućujući završni Božji blagoslov biskup je kazao:

"Primili smo blagoslov od Gospodina koji blagoslivlja sve nas koji tugujemo za pokojnim svećenikom bratom Antunom, o kojemu su govornici toliko lijepog iz njegovog života iznijeli. Na kraju bih želio i ja kao pastir ove mjesne Crkve, u kojoj je služio do kraja života, reći hvala za sve što je učinio ljubeći Isusa i brata čovjeka. Hvala mu za trud i ljubav koje je uložio u ovu župu. Hvala mu i za prijateljstvo i za dva putovanja kada smo išli u Benin u Afriku posjetiti misionara Tonija Štefana. Hvala mu za dobrotu koju je širio i ljubav prema Bogu koju je u sebi nosio. Danas promatrajući sve vas ovdje, dragi vjernici, dolaze mi pred oči oni dani kada sam ovdje pred sobom gledao krizmanike koje je on pripremio za sakrament kršćanskog svjedočenja. Danas je on ovdje na njihovom mjestu jer otišao je Gospodaru koji ga je pozvao k sebi da primi nagradu. Hvala danas tebi, mama pokojnog Antuna, što si mu život poklonila, što si ga Crkvi darovala i danas trebat će smoći snage ići iza lijesa svoga djeteta da ga otpratiš do groba. Neka ova tvoja žrtva danas bude Bogu prikazana da bi Bog dao i druge majke koje budu spremne i rađati i svoju djecu Bogu darovati. Hvala i vama braćo svećenici iz Varaždinske, Požeške, Zagrebačke i drugih biskupija. Hvala časnim sestrama, domaćim vjernicima iz Goričana, među kojima je svoj život završio vaš župnik Antun, hvala i vjernicima iz njegove rodne župe Vratišinec i drugih župa gdje je djelovao i Bogu služio. Hvala i vatrogascima i članovima Cehovskog društva. Neka ovaj rastanak bude poziv da budemo još bolji jedni drugima i svi zajedno još vjerniji Bogu."

Nakon svete mise sprovedna povorka kroz župno dvorište i park uputila se na mjesno groblje pored župne crkve sv. Leonarda, gdje je pokojni župnik pokopan u zajedničku svećeničku grobnicu, a biskup Culej izrazio je sućut njegovoj obitelji, domaćim vjernicima i kolegama svećenicima. U sprovodu su sudjelovali i članovi mjesnog Cehovskog društva, Limena glazba Goričan, vatrogasno društvo i župni zbor.

Jasminka Bakoš-Kocijan